

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Tdo/11/2020
Identifikačné číslo spisu: 6618010269
Dátum vydania rozhodnutia: 05.08.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6618010269.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci obvineného J. F. pre pokračujúci zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 5. augusta 2020 v Bratislave o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. februára 2019, sp. zn. 3To/2/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného J. F. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec z 8. novembra 2018, sp. zn. 2T/67/2018, bol obvinený J. F. uznaný za vinného zo spáchania v bodoch 1. a 2. rozsudku pokračujúceho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a v bodoch 3. až 6. rozsudku sčasti samostatne a sčasti spolupáchateľstvom pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák., sčasti samostatne a sčasti spolupáchateľstvom pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 20 k § 194 ods. 1 Tr. zák., sčasti samostatne a sčasti spolupáchateľstvom pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 20 k § 245 ods. 1 Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, že

1. v presne nezistený deň, začiatkom novembra 2017, v popoludňajších hodinách v J. na Q. ulici, neďaleko budovy Hasičského zboru, po stretnutí s poškodeným U. B., nar. XX. U. XXXX, ktorý dňa 31. októbra 2017 vybral z bankomatu 200,00 Eur, o ktorom výbere obžalovaný vedel, tomuto povedal, že doba je zlá, aby mu dal vybraté peniaze a keď poškodený povedal, že ich nemá, tak vytiahol nožik, povedal mu, že na zohnanie peňazí má čas do večera, z ktorého dôvodu poškodený na ulici M. Y. z internátu zavolať bratov Z. s tým, že potrebuje požičať peniaze pre obžalovaného J. F., bratia Z. peniaze nemali, ale spolu s obžalovaným J. F. a poškodeným U. B. išli v J. na sídlisko Y. a následne ku garážam na Q. ulici, kedy cestou obžalovaný J. F. hovoril poškodenému, že má na zohnanie peňazí čas do piatej, lebo ak nie, tak bude s ním zle a počas toho, ako mu to hovoril, sa hral s nožikom, keď zašli ku garážam a sadli si na múrik, tak obžalovaný s nožom v ruke povedal: „Tak čo bude, B., zoženieš mi tie peniaze, alebo to budeme inak riešiť?“, a keď mu poškodený povedal, že potrebuje viac času, že to nestíha

zohnať do piatej, tak pristúpil k nemu obžalovaný a povedal mu, či si myslí, že žartuje a kopol ho asi trikrát do tváre, bratom Z. povedal, aby odišli preč a poškodenému povedal, aby išiel s ním do jeho bytu na Y. H./XX, kde poškodený musel vyložiť z vrečka všetky veci a potom ísť do predajne D. kúpiť obžalovanému chrumky, ďalej mu obžalovaný povedal, že na zohnanie peňazí má čas do ôsmej večer, lebo ak nie, tak sa má „po piči“ a odišiel od neho, pričom obžalovaný poškodenému kopnutiami nespôsobil zranenia vyžadujúce si lekárske ošetrovanie,

2. dňa 6. decembra 2017 okolo 15.00 hod. v J., po tom, čo sa na Y. ulici, pred internátom Strednej združenej školy obchodu a služieb, stretol s poškodeným Q. Z., nar. XX. Q. XXXX, tomuto ponúkol na predaj svoju vetrovku a keď mu poškodený povedal, že vetrovku nevie predat', tak obžalovaný povedal: „Ty ma ešte nepoznáš, dúfam, že nechceš, aby sa ti niečo stalo, aby si si spravil problémy!“, potom sa ho spýtal, či na internáte majú spoločenskú miestnosť s tým, aby mu nekládol zbytočné otázky, že otázky kladie on a to, čo povie, to bude on musieť urobiť, lebo ak nie, bude zle a keď mu poškodený odpovedal, že je tam spoločenská miestnosť s televízorom, obžalovaný sa ho opýtal, či by vedel televízor podať cez okno a zohnať nejaký notebook alebo niečo čo sa dá speňažiť a založiť v záložni na meno Q. Z., kedy mu tento zo strachu povedal, že niečo zoženie, obžalovaný ďalej od neho žiadal, aby doniesol žiarovku, ktorú mu poškodený z toalety internátu žiarovku doniesol, potom obžalovaný spolu s poškodeným išli ku garážam na Q. T. v J., kde obžalovaný o kameň rozbil žiarovku, do ktorej nasypal bielu kryštalickú látku, túto zohrial zapaľovačom a cez látku a cez stočený papierik ju fajčil, poškodenému vložil do úst papierik, cez ktorý musel tiež fajčiť, kopol ho nohou do hrude a povedal mu, že by bol prekvapený čo všetko má u seba, že má aj nôž a nech nechce, aby došlo k niečomu horšiemu ako je bitka, potom spoločne prišli v J. do bytu na Y. H., z ktorého bytu obžalovaný zobral vetrovku, poškodenému povedal, že pôjdu na jeho internát, kde musí niečo zobrať a keď tak neurobí, že ho bude čakať on alebo iní ľudia, po príchode k internátu poškodenému z vrečka bundy zobral mobilný telefón a občiansky preukaz ako záruku, že sa poškodený vráti z internátu s nejakými vecami alebo peniazmi, kedy poškodený vošiel do internátu a z obavy pred obžalovaným, ktorý ho pred internátom čakal a vykrikoval, že má ísť dolu ak nechce, aby on išiel za ním, lebo ho zabije, zavolať z kamarátovho mobilného telefónu políciu,

3. obžalovaný J. F. a tiež obvinený Y. O., nar. XX. X. XXXX, po vzájomnej dohode v dobe od mesiaca august 2017 do 16:00 hod. dňa 10. septembra 2017 nezisteným spôsobom vstúpili na pozemok rodinného domu na J. XXX/XX vo B. S., kde nezisteným spôsobom vybrali sklenenú výplň pravej časti na zadných vstupných dverách a cez vniknutý otvor vnikli do suterénu rodinného domu, kde prehádzali veci, následne nezisteným predmetom vypáčili bočné dvere a vošli do vrchnej časti rodinného domu, kde prehádzali veci, potom pravým kľúčom, ktorý sa nachádzal v rodinnom dome, otvorili garáž vo dvore a nezisteným predmetom vypáčili aj dvere na drevenej kôlni a z priestorov rodinného domu odcudzili záhradný gril a starožitný telefón, čím pre S. K., nar. XX. Q. XXXX spôsobili škodu odcudzením vecí vo výške 59,00 Eur a na zariadení rodinného domu škodu vo výške 258,68 Eur,

4. dňa 01. novembra 2017 asi o 04:49 hod. francúzskym kľúčom zlomil vložku zámku na dverách a vošiel do predsieni bytu na X. V. na Y. X/XX v J., kde vylomil aj vložku zámku FAB na dverách a vošiel do bytu, odkiaľ však nič neodcudzil, avšak pri odchode zo skrine v predsieni bytu odcudzil 6 párov rôznej dámskej obuvi, čím spôsobil škodu pre Mgr. O. Q., nar. XX. X. XXXX, odcudzením vecí vo výške 404,50 Eur a pre Ing. H. S., nar. XX. X. XXXX, poškodením zariadenia vo výške 10,00 Eur,

5. dňa 04. novembra 2017 asi o 18:20 hod. cez neuzamknuté dvere predsieni, ktoré vylomil dňa 01. novembra 2017, vošiel do chodby na Y. č. X/XX v J., odkiaľ odcudzil dámsky bicykel zn. E., čím pre Mgr. O. Q., nar. XX. X. XXXX, spôsobil škodu odcudzením bicykla vo výške 128,00 Eur a poškodením zariadenia vo výške 10,00 Eur,

6. v dobe od 13:00 hod. dňa 16. novembra 2017 do 12.30 hod. dňa 19. novembra 2017 nezisteným spôsobom odstránil ochranný štít na vchodových dverách a nezisteným predmetom prelomil riadne

osadenú a funkčnú cylindrickú zámku vchodových dverí a vnikol do bytu na 10. poschodí v bytovom dome č. XXXX/X na Y. H. v J., odkiaľ odcudzil 1 ks DVD prehrávača nezistenej značky, 1 ks Hifi veže nezistenej značky, 1 ks udice aj s navijakom nezistenej značky, 4 ks navijákov na udice nezistenej značky, 1 ks udice aj s navijakom nezistenej značky, 4 ks navijákov na udice nezistenej značky, 1 ks vrtáčky nezistenej značky, 1 ks. sušičky na ovocie nezistenej značky, 1 ks spacáka šedej farby, 1ks kamery nezistenej značky, 1 ks napaľovacej žehličky nezistenej značky, 1 ks ponorného mixéra nezistenej značky, 1 ks zlatej dámskej retiazky spolu so zlatým príveskom v tvare krížika, 1 ks digitálneho fotoaparátu nezistenej značky, 1 ks vyhrievacej masážnej podložky nezistenej značky a 1 ks rýchlovarnej kanvice nezistenej značky, čím pre X. B., nar. XX. Q. XXXX spôsobil škodu odcudzením vecí vo výške 710,50 Eur a poškodením zariadenia vo výške 10,00 Eur,

pričom skutky 3/ až 6/ spáchal napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 22T/155/2015, zo dňa 05. novembra 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5To/16/2016, zo dňa 05. apríla 2016 bol odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) a iné Tr. zákona, kedy mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Za to bol obvinený J. F. odsúdený podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obvineného pre výkon trestu zaradil do stavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obvinenému uložil povinnosť nahradiť poškodenú S. K., nar. XX. marca XXXX, bytom E., Q. 9, škodu vo výške 317,60 Eur; Mgr. O. Q., nar. XX. X. XXXX, bytom V., P. XXX/XX, škodu vo výške 414,50 Eur; Ing. H. S., nar. XX. X. XXXX, bytom Z., B. 8, škodu vo výške 10,00 Eur a X. B., nar. XX. Q. XXXX, bytom J., Y. H./X, škodu vo výške 720,50 Eur. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodených Mgr. O. Q., nar. XX. X. XXXX, bytom V., P. XXX/XX a X. B., nar. XX. Q. XXXX, bytom J., Y. H./X, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený J. F. odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici o ňom rozhodol uznesením z 20. februára 2019, sp. zn. 3To/2/2019, tak, že ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Obvinený J. F. podal prostredníctvom obhajcu Mgr. Michala Markotána dovolanie smerujúce proti naposledy zmienenému rozhodnutiu odvolacieho súdu z 20. februára 2019, sp. zn. 3To/2/2019. Ako dovolacie dôvody označil tie podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Tr. por.

V súvislosti s uplatneným dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. videl obvinený porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom v bodoch 1/ a 2/ rozsudku v tom, že vo veci konajúce súdy nesprávne vyhodnotili dôkazy, výsluchy svedkov - U. B., Q. Z. a X. Z.. Zároveň nezohľadnili jeho tvrdenia. Ďalej mal za to, že bez odstránenia rozporov v tvrdeniach uvedených svedkov, poškodených, nebolo bez ďalšieho možné ustáliť jeho vinu. V bode 1/ rozsudku navyše nebol preukázaný závažnejší spôsob konania, so zbraňou. Čo sa týkalo skutkov 3/ až 6/ rozsudku namietal, že skutkové zistenia sú v rozpore s výsledkami vykonaného dokazovania, pričom súdy nezohľadnili jeho obranu a nebolo jednoznačne preukázané, že by sa uvedenej trestnej činnosti dopustil a nebolo prihliadnuté ani na zásadu in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obvineného).

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. odôvodnil ho nesprávnym právnym posúdením všetkých skutkov. Súd tieto konania nesprávne posúdil, a to jednak v dôsledku absencie preukázania subjektívnej i objektívnej stránky trestného činu. Pokiaľ ide o skutky v bode 1/, 2/ rozsudku aj v dôsledku nenaplnenia skutkovej podstaty pokračujúceho zločinu vydierania podľa 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. Poukázal aj na jeho tvrdenia v spojitosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Následne pokračoval, že keď v bodoch 3/ až 6/ rozsudky súd prvého stupňa a odvolací súd právne kvalifikovali jeho konanie ako trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák., tak došlo k porušeniu zákona v jeho neprospech a naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Záverom obvinený navrhol, aby dovolací súd podľa § 383 Tr. por. a § 386 Tr. por. vyslovil porušenie zákona napadnutými rozhodnutiami a aby zrušil dovolaním napadnuté rozhodnutia súdov a aby podľa § 388 ods. 1 prikázal príslušnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Lučenec, a to v tom smere, aby bolo podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuté, nakoľko uvedené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Tr. por. nie sú dané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.], osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na príslušnom súde (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a tiež, že obvinený pred jeho podaním využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že podané dovolanie nie je dôvodné a podľa § 382 písm. c) Tr. por. ho odmietol, keďže je zrejmé, že dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Tr. por. nie sú splnené.

Dovolací súd úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších, mimoriadnych, procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Čo sa týka viazanosti dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por., k tomu treba poznamenať, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por. Teda zjednodušene povedané, podstatné sú vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie ich subsumpcia (podradenie) pod konkrétne ustanovenia § 371 Tr. por.

Z toho potom vyplýva, že v prípade, ak chybám vytýkaným v dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por. a ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c) Tr. por., alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Tr. por. bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnemu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por.

Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolateľom podľa § 374 ods. 1 Tr. por., ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný právne uplatniteľný dôvod dovolania, než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por., dovolací súd dovolaniu vyhovie postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Trestného poriadku a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (viď k

tomu bližšie uznesenie najvyššieho súdu zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2 Tdo 30/2011, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012).

Na tomto mieste dáva najvyšší súd v prvom rade do pozornosti tak napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. februára 2019, sp. zn. 3To/2/2019, ako aj rozsudok Okresného súdu Lučenec z 8. novembra 2018, sp. zn. 2T/67/2018, s ktorými rozhodnutiami a ich odôvodneniami sa plne stotožňuje. V ďalšom dovolací súd obvinenému pripomína znenie ustanovenia § 371 ods. 7 Tr. por. Na dovolacie námietky, ktoré sú v rozpore so zmienou zákonnou úpravou, dovolací súd nemusí reflektovať.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Vo všeobecnosti ku dovolaciemu dôvodu ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. najvyšší súd poukazuje na to, že právo na obhajobu je jedným zo základných charakteristík spravodlivého procesu a je potrebné ho chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu.

Tento dôvod môže byť naplnený len v takom prípade, ak zistené porušenie práva na obhajobu bolo zásadné (teda nie akékoľvek, resp. nie každé porušenie práva obvineného na obhajobu zakladá daný dovolací dôvod). V danej spojitosti najvyšší súd zdôrazňuje, že pod zásadným porušením práva na obhajobu možno rozumieť stav, ak došlo v trestnom konaní k pochybeniu, ktoré malo, resp. mohlo mať vplyv na konečný výsledok tohto konania.

Pri posudzovaní, či bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu, sú dôležité konkrétne okolnosti prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne ako i vo vzájomných súvislostiach.

Konkrétne ku dovolacím námietkam subsumovanými pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., v bodoch 1/ a 2/ rozsudku Okresného súdu Lučenec z 8. novembra 2018, sp. zn. 2T/67/2018, týkajúcich sa nesprávneho vyhodnotenia dôkazov, výsluchov svedkov U. B., Q. Z. a X. Z. zo strany súdov a nezohľadnenia verzie obvineného, neodstránenia rozporov v tvrdeniach uvedených svedkov, poškodených, najvyšší súd konštatuje, že namietané nepredstavuje porušenie jeho práva na obhajobu zásadným spôsobom v zmysle uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Dovolací súd ďalej pokračuje, že hodnotenie dôkazov obvinenému neprináleží, nezakladá uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. a navyše ani žiadny iný dovolací dôvod § 371 ods. 1 Tr. por. To isté platí aj o ďalších námietkach obvineného vo vzťahu ku skutkom 3/ až 6/ citovaného rozsudku.

Najvyšší súd tiež uvádza, že hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nepredstavuje porušenie jeho práva na obhajobu zásadným spôsobom v zmysle uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Jedná sa o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy vyhodnotenú v jeho prospech.

Tvrdením obvineného, že v bode 1/ rozsudku súdu prvého stupňa nebol preukázaný závažnejší spôsob konania, so zbraňou, sa bude dovolací súd zaoberať vo svojom rozhodnutí nižšie, pretože takáto námietka opäť nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. tak nie je splnený.

Čo sa týka dovolacieho dôvodu § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať,

ani meniť.

Ako z uvedeného ustanovenia, tak aj z inštitútu dovolania je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinštančné. Dovolací súd je teda viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštanície. Rovnako nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je potrebné taktiež uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať (to neplatí len pre dovolanie ministra spravodlivosti podané podľa § 371 ods. 3 Tr. por.). Povedané inými slovami, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, no nikdy nie námietky skutkové.

Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať (dokazovanie tu právna úprava pripúšťa len celkom výnimočne a v značne obmedzenom rozsahu, keď môže byť zamerané výlučne na to, aby mohlo byť rozhodnuté o dovolaní - vid' § 379 ods. 2 Tr. por.). Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd (v zmysle druhej vety § 317 ods. 1 Tr. por. však nie obligatórne). Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvolaciu“ inštanáciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Z kontextu vyššie uvedeného je potom zrejmé, že tvrdenia obvineného J. F., ktoré smerovali len k nesprávnosti a neúplnosti skutkových zistení, rozsahu dokazovania a hodnoteniu dôkazov, stoja zjavne mimo uplatnený dovolací dôvod § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. ako i akéhokoľvek iného uplatniteľného dovolacieho dôvodu, a preto sa nimi nie je potrebné ďalej zaoberať.

Pokiaľ ide o právne posúdenie konania obvineného, najvyšší súd uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnou kvalifikáciou vo veci konajúcich súdov. V bode 1/ rozsudku Okresného súdu Lučenec z 8. novembra 2018, sp. zn. 2T/67/2018, bol preukázaný závažnejší spôsob konania podľa § 138 písm. a) Tr. zák. - so zbraňou.

Vo všeobecnosti sa žiada podotknúť, že podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje potom naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd pritom opätovne zdôrazňuje, že konanie J. F. bolo subsumované pod správne skutkové podstaty, a to vrátane toho, keď v bodoch 1/ až 2/ vyššie uvedeného rozsudku obvinený spáchal pokračujúci zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a v bodoch 3/ až 6/ rozsudku sčasti samostatne a sčasti spolupáchateľstvom pokračovací zločin krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák.

K namietanej objektívnej stránke konania obvineného najvyšší súd len uvádza, že o jej naplnení niet pochyb a v súvislosti s námietkami obvineného vo vzťahu k subjektívnej stránke, dovolací súd poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky pod č. 3/2011, podľa ktorého dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nemôže napĺňať poukaz na to, že vykonaným dokazovaním nebola v konaní preukázaná subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k

spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t. j. tak, ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, na základe konkrétnych skutkových okolností, ktorých správnosť a úplnosť v rámci dovolacieho konania nie je možné skúmať a meniť. Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. potom môže byť už len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutí súdov prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenia, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť.

V konečnom dôsledku dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nie je splnený.

S poukazom na vyššie uvedené najvyšší súd rozhodol tak, ako je vyjadrené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.